23 Αυγούστου 2013

Κοσμά Αιτωλού για τους Εβραίους

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Λόγοι του Κοσμά του Αιτωλού:

«Τον παλαιόν καιρόν οι Εβραίοι **εθανάτωσαν** όλους τους προφήτας, όλους τους δικαίους διδασκάλους· χιλιάδες φορές άφησαν τον Χριστόν και επροσκύνησαν τον διάβολον, και τόσον, οπού έκαμαν ένα μοσχάρι και το επροσκυνούσαν δια θεόν, καθώς το έχουν έως την σήμερον. Και τώρα το αυτό είνε να συναναστρέφεσαι και να πραγματεύεσαι, να τρώγης και να πίνης με τον διάβολον. Ετόλμησαν και εσταύρωσαν και τον Χριστόν μας. Ο Πανάγαθος εις όλα αυτά τους εφύλαγε, του εσκέπαζεν. Εκαρτέρησεν ο Κύριος ύστερα από την σταύρωσίν του τριάντα χρόνια να μετανοήσουν, αλλά δεν μετενόησαν. Τότε τους κατηράσθη, του αφώρισε, τους ωργίσθη και αφήκε τον διάβολον μέσα εις την καρδία των, καθώς τον έχουν έως σήμερον. Εσκοτίσθησαν, έφυγον από όλον τον κόσμον κα επήγαν εις την Ιερουσαλήμ. Σηκώνει ο Θεός τον βασιλέα από την παλαιάν Ρώμην και πολιορκεί τους Εβραίους μέσα εις την Ιερουσαλήμ, και οι πατέρες και αι μητέρες **έσφαζον τα τέκνα των και τα έτρωγον**· ο διάβολος θέλει να τρώγουν οι γονείς τα τέκνα των, και όχι ο Θεός.

Ακούετε, αδελφοί μου, ο άνθρωπος τι κακόν παθαίνει όταν αμαρτάνη και τον εγκαταλείψη ο Θεός; Φοβερόν το εμπεσείν εις χείρας Θεού ζώντος. Μεγάλην ευσπλαχνίαν έχει ο Θεός, αλλά έχει και μεγάλην οργήν· και καθώς επαίδευσε τους Εβραίους, παιδεύει και ημάς, ανίσως και δεν κάμνωμεν καλά.

Βάνει ο Θεός τον βασιλέα μέσα εις την Ιερουσαλήμ και θανατώνει χίλιες εκατόν είκοσι χιλιάδες Εβραίους, και τόσον, οπού έγινε το αίμα ωσάν θάλασσα. Τριάντα φλωρία επώλησαν οι Εβραίοι τον Χριστόν μας, τριάντα εις το φλωρί επώλησεν ο Χριστός μας χίλιες χιλιάδες Εβραίους. Εσύ έμαθες και πωλείς τον Χριστόν, και εκείνος δεν ημπορεί να σε πωλήση;

Και τώρα μη δυνάμενοι οι Εβραίοι να τον μετασταυρώσουν τον Χριστόν, κάθε Μεγάλην Παρασκευήν τον κάνουν **από κερί και τον σταυρώνουν**, και ύστερα τον καίουν· ή παίρνουν ένα αρνί και το κτυπούν με τα μαχαίρια και το σταυρώνουν αντί του Χριστού. Ακούετε κακίαν των Εβραίων και του διαβόλου;

Καθώς γεννηθή το Εβραιόπαιδον, αντί να το μαθαίνουν να προσκυνή τον Θεόν, οι Εβραίοι, παρακινούμενοι από τον πατέρα των τον διάβολον, ευθύς οπού γεννηθή, το μαθαίνουν να βλασφημά και να αναθεματίζη τον Χριστόν μας και την Παναγίαν μας· **και εξοδεύουν πενήντα, εκατόν πουγγία να εύρουν κανένα χριστιανόπουλο να το σφάξουν, να πάρουν το αίμα του, και με εκείνο να κοινωνούν**. Ο διάβολος θέλει να πίνωμεν το αίμα των παιδίων, και όχι ο Θεός. Ο Χριστός μας παραγγέλλει να ευχώμεθα για όλον τον κόσμον. Ο Εβραίος, όσον και αν είνε φίλος σου, πήγαινε, καλημέρισέ τον, και βάλε το αυτί σου να ακούσης τι σου λέγει. Εσύ τον εύχεσαι και τον χαιρετάς, και εκείνος σε καταράται και σου λέγει, κακή ημέρα σου, διότι η καλή ημέρα είνε του Χριστού, και δεν θέλει ούτε να την ακούση ούτε να την είπη ο Εβραίος. Κοίταξε εις το πρόσωπον ένα Εβραίον όταν γελά· τα δόντια του ασπρίζουν, το πρόσωπόν του είνε ωσάν πανί αφωρισμένο, διότι έχει την κατάραν από τον Θεόν, και δεν γελά η καρδία του. Έχει τον διάβολον μέσα του οπού δεν τον αφήνει. Κοίταξε και ένα χριστιανόν εις το πρόσωπο, ας είνε και αμαρτωλός· λάμπει το πρόσωπόν του, χύνει η χάρις του Αγίου Πνεύματος.

Σφάζει ο Εβραίος ένα πρόβατον, και το μισό το εμπροσθινόν το κρατεί δια λόγου του, και το πισινόν το μουτζώνει και το πωλεί εις τους χριστιανούς δια να τους μαγαρίση. Και αν σου δώση ο Εβραίος κρασί ή ρακί, είνε αδύνατον να μη το **μαγαρίση** πρώτον· και αν δεν προφθάση να κατουρήση μέσα, θα πτύση. Όταν αποθάνη κανένας Εβραίος, τον βάζουν μέσα εις ένα σκαφίδι μεγάλο και τον πλένουν με ρακί, και του βγάνουν όλην του την βρώμα, και εκείνο το ρακί το φτιάνουν με μυριστικά, και τότε το πωλούν εις τους χριστιανούς ευθηνότερον, δια να τους μαγαρίσουν. Πωλούν ψάρια εις την πόλιν οι Εβραίοι; Ανοίγουν το στόμα του οψαρίου και κατουρούν μέσα, και τότε το πωλούν εις τους χριστιανούς. **Ο Εβραίος μου λέγει πως ο Χριστός μου είνε μπάσταρδος, και η Παναγία μου πόρνη**. Το Άγιον Ευαγγέλιον λέγει πως το έγραψεν ο διάβολος. Τώρα έχω μάτια να βλέπω τον Εβραίον; Ένας άνθρωπος να με υβρίση, να φονεύση τον πατέρα μου, την μητέρα μου, τον αδελφόν μου, και ύστερα το μάτι να μου βγάλη, έχω χρέος ωσάν χριστιανός να τον συγχωρήσω. Το δε να υβρίση τον Χριστόν μου και την Παναγίαν μου, δεν θέλω να τον βλέπω. Και η ευγενία σας πώς σας βαστά η καρδία να κάνετε πραγματείας με τους Εβραίους; Εκείνος οπού συναναστρέφεται με τους Εβραίους, αγοράζει και πωλεί, τι φανερώνει; Φανερώνει και λέγει, πως καλά έκαμαν οι Εβραίοι και εθανάτωσαν τους προφήτας και όλους τους διδασκάλους και όλους τους καλούς. Καλά έκαμαν και κάμνουν να υβρίζουν τον Χριστόν μας και την Παναγίαν μας. Καλά κάμνουν και μας μαγαρίζουν και πίνουν το αίμα μας.

Ταύτα διατί σας τα είπα, χριστιανοί μου; Όχι δια να φονεύσετε τους Εβραίους και να τους κατατρέχετε, αλλά δια να τους κλαίετε, πώς άφησαν τον Θεόν και επήγαν με τον διάβολον. **Σας τα είπα να μετανοήσωμεν ημείς**

τώρα οπού έχομεν καιρόν, δια να μη τύχη και μας οργισθή ο Θεός και μας αφήση από το χέρι του και το πάθωμεν και ημείς σαν τους Εβραίους και χειρότερα.
Πηγή: Κοσμάς ο Αιτωλός, επισκόπου Αυγουστίνου Ν. Καντιώτου, Έκδοσις Ορθοδόξου Ιεραποστολικής Αδελφότητος «Ο Σταυρός», Αθήναι 1990, σ.σ. 195-200.

Πηγή: http://www.pentapostagma.gr/2013/07/agios-kosmas-o-aitwlos-gia-tous-ebraious.html